

Официален вестник

на Европейския съюз

C 95

Издание
на български език

Информация и известия

Година 54
26 март 2011 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2011/C 95/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> OB C 89, 19.3.2011 г.	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2011/C 95/02	Дело C-590/10: Преюдициално запитване, отправено от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Германия) на 15 декември 2010 г. — Wolfgang Köppl/Freistaat Bayern	2
2011/C 95/03	Дело C-618/10: Преюдициално запитване, отправено от Audiencia Provincial de Barcelona (Испания) на 29 декември 2010 г. — Banco Español de Crédito, S.A./Joaquín Calderón Camino	2
2011/C 95/04	Дело C-1/11: Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Mainz (Германия) на 3 януари 2011 г. — Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH/Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)	3

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

<u>Известие №</u>	Съдържание (<i>продължение</i>)	Страница
2011/С 95/05	Дело С-4/11: Преюдициално запитване, отправено от Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Германия) на 5 януари 2011 г. — Федерална република Германия/Kaveh Puid	3
2011/С 95/06	Дело С-9/11: Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Bruxelles (Белгия) на 7 януари 2011 г. — Waypoint Aviation SA/État belge — SPF Finances	4
2011/С 95/07	Дело С-11/11: Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 11 януари 2011 г. — Air France/Heinz-Gerke Folkerts и Luz-Tereza Folkerts	5
2011/С 95/08	Дело С-13/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal da Relação de Guimarães (Португалия) на 11 януари 2011 г. — Maria das Dores Meira da Silva/Zurich — Companhia de Seguros SA	5
2011/С 95/09	Дело С-21/11: Преюдициално запитване, отправено от Commissione Tributaria Provinciale di Benevento (Италия) на 14 януари 2011 г. — Volturmo Trasporti Sas di Santoro Nino & c./Camera di Commercio di Benevento, Equitalia Polis SpA	6
2011/С 95/10	Дело С-24/11 Р: Жалба, подадена на 17 януари 2011 г. от Кралство Испания срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 12 ноември 2010 г. по дело Т-113/08, Кралство Испания/Европейска комисия	6
Общ съд		
2011/С 95/11	Дело Т-213/09: Решение на Общия съд от 15 февруари 2011 г. — Yorma's/СХВП — Norma Lebensmittelfilialbetrieb (YORMA'S) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността, съдържаща словния елемент „уогта's“ — По-ранна словна марка на Общността „NORMA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	7
2011/С 95/12	Дело Т-37/11: Жалба, подадена на 21 януари 2011 г. — Унгария/Комисия	7
2011/С 95/13	Дело Т-62/11: Жалба, подадена на 25 януари 2011 г. — Air France — KLM/Комисия	8
2011/С 95/14	Дело Т-63/11: Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Air France/Комисия	9
2011/С 95/15	Дело Т-67/11: Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Martinair Holland/Европейска комисия	9
2011/С 95/16	Дело Т-74/11: Жалба, подадена на 1 февруари 2011 г. — Omnis Group/Комисия	10
2011/С 95/17	Дело Т-77/11: Жалба, подадена на 31 януари 2011 г. — Truvo Belgium/СХВП — AOL (TRUVO)	11
2011/С 95/18	Дело Т-86/11: Жалба, подадена на 14 февруари 2011 г. — Vamba/Съвет	11

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2011/C 653/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 89, 19.3.2011 г.

Предишни публикации

ОВ С 80, 12.3.2011 г.

ОВ С 72, 5.3.2011 г.

ОВ С 63, 26.2.2011 г.

ОВ С 55, 19.2.2011 г.

ОВ С 46, 12.2.2011 г.

ОВ С 38, 5.2.2011 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване, отправено от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Германия) на 15 декември 2010 г. — Wolfgang Köppl/Freistaat Bayern

(Дело C-590/10)

(2011/С 95/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wolfgang Köppl

Ответник: Freistaat Bayern

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 1 параграф 2, както и член 8, параграфи 2 и 4 от Директива 91/439/ЕИО ⁽¹⁾ — в частност предвид член 2, параграф 1 и член 3, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз — да се тълкуват в смисъл, че държава членка („приемаща държава членка“) има право да откаже да признае свидетелство за управление на моторни превозни средства от категория В, което друга държава членка („издаваща държава членка“) е издала на лице, на което приемащата държава членка преди това е наложила мерки по смисъла на член 8, параграф 2 от Директива 91/439/ЕИО, и чието свидетелство за управление, видно от самият документ, явно нарушава изискването за пребиваване по член 7, параграф 1, буква б) от Директива 91/439/ЕИО, ако това лице впоследствие получи в издаващата държава членка свидетелство за управление на моторни превозни средства от категория С, без това свидетелство за управление явно да нарушава изискването за пребиваване?
2. Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, може ли приемащата държава членка да откаже да признае свидетелство за управление на моторни превозни средства от категория С, издадено на това лице?

⁽¹⁾ Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства (ОВ L 237, стр 1., Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 2, стр. 62)

Преюдициално запитване, отправено от Audiencia Provincial de Barcelona (Испания) на 29 декември 2010 г. — Banco Español de Crédito, S.A./Joaquín Calderón Camino

(Дело C-618/10)

(2011/С 95/03)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподател: Banco Español de Crédito, S.A.

Ответник: Joaquín Calderón Camino

Преюдициални въпроси

1. Противоречи ли на общностното право и по-специално на правото на потребителите и ползвателите национален съдебен орган да не се произнесе служебно ab limine litis и на който е да е етап от производството относно нищожността и необходимостта от заместване с друга на клауза за мораторни лихви (в размер на 29 % в настоящия случай) в договор за потребителски кредит? Може ли съдът, без да нарушава правата на потребителя съгласно общностната правна уредба, да предпочете да отложи възможния анализ на такава клауза до отправянето на искане от длъжника (чрез съответното процесуално възражение)?
2. За целта какво трябва да е съобразеното тълкуване на член 83 от Кралски законодателен декрет № 1/2007 (предишен член 8 от Общ закон № 26/1984 от 19 юли за защита на потребителите и ползвателите) в светлината на член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾ и член 2 от Директива 2009/22/ЕИО ⁽²⁾? За целта какъв е обхватът на предвиденото в член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО, че неравноправните клауза „не са обвързващи за потребителя“?
3. Възможно ли е да се изключи служебният контрол ab limine litis, когато молителят ясно посочва в молбата вида на

мораторната лихва, размера на дълга, включващ главница и лихви, наказателните неустойки по договора и разноските, вида на лихвата и периода, за който се претендираят посочените лихви (или се позовава на служебно прибавяне към главницата на законна лихва съгласно правото на държавата членка по произход), основанието на молбата, включително обстоятелства като основанието на дълга и претендираните лихви, и се уточнява дали става въпрос за законна, договорна, капитализирана лихва или лихва по заем, дали е изчислена от молителя и процентът, който се прибавя към основния лихвен процент на Централната банка, както е по общността Регламент за създаване на процедура за европейска заповед за плащане? ⁽³⁾

4. Задължават ли при липса на транспониране член 5, параграф 1, първа алинея, букви л) и м) и член 6 от Директива 2008/48/ЕО ⁽⁴⁾ — като говорят за „механизмите за регулирането му“ — и член 10, параграф 2, първа алинея от Директива 2008/48/ЕО — като се позовават на „механизмите за регулирането му“ — финансовата институция специално да посочи и открои ясно и отделно (а не в корпуса на текста без каквото и да е обособяване) като „преддоговорна информация“ вида на лихвата за забава в случай на неплащане, и елементите, които се взимат предвид при определянето ѝ (финансови разходи, разходи за събиране ...), както и да включи предупреждение за последиците във връзка с елементите, отнасящи се до разходите?
5. Включва ли член 6, параграф 2 от Директива 2008/48/ЕО задължение да се съобщи, че кредитът или заемът е станал предсрочно изискуем, което води до начисляване на мораторна лихва? Приложим ли е принципът на забрана на неоснователното обогатяване по член 7 от Директива 2008/48/ЕО, когато кредитната институция иска да получи не само възстановяване на стоката (капитала на заема), а и прилагане на особено високи лихви за забава?
6. Може ли съдът, при липса на транспониране и в светлината на член 11, параграф 2 от Директива 2005/29/ЕО ⁽⁵⁾, служебно да разгледа като нелоялна практиката за включване в текста на договора на клауза за мораторни лихви?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273)

⁽²⁾ Директива 2009/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година относно исковите за преустановяване на нарушения с цел защита на интересите на потребителите (ОВ L 110, стр. 30)

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане (ОВ L 399, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 108)

⁽⁴⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕО на Съвета (ОВ L 133, стр. 66, поправки в ОВ L 207, 11.8.2009 г., стр. 14 и ОВ L 199, 31.7.2010 г., стр. 40)

⁽⁵⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260)

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Mainz (Германия) на 3 януари 2011 г. — Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH/Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

(Дело C-1/11)

(2011/C 95/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Mainz

Страни в главното производство

Жалбоподател: Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH

Отговорник: Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

Преюдициални въпроси

1. Прилага ли се и към участниците в превоза член 18, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци ⁽¹⁾?
2. Ако отговорът е отрицателен, първичното общностно право ограничава ли член 18, параграф 1 от посочения регламент за целите на защитата на поверителната търговска информация?
3. При утвърдителен отговор на първия въпрос, член 18, параграф 4 от посочения регламент ограничава ли за целите на защитата на поверителната търговска информация задължението на уреждащото превоза лице по член 18, параграф 1 чрез съдържащия се в приложение VII документ да съобщи и на получателя на отпадъците кой е производителят или събирачът на отпадъците?
4. При утвърдителен отговор на третия въпрос, трябва ли степента на ограничението да се преценява във всеки отделен случай чрез претегляне на интересите (съответният търговски интерес, от една страна, и защитата на околната среда, от друга)?

⁽¹⁾ ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 172.

Преюдициално запитване, отправено от Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Германия) на 5 януари 2011 г. — Федерална република Германия/Kaveh Puid

(Дело C-4/11)

(2011/C 95/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Федерална република Германия

Отговорник: Kaveh Puid

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 3, параграф 2, първо изречение от Регламент Дъблин II ⁽¹⁾ — според който дадена държава членка има право да разгледа подадена до нея молба за убежище, за вземането на решение по която съгласно член 3, параграф 1 от регламента е компетентна друга държава членка (наричана по-нататък: „компетентната държава членка“), като се отклони от посочената компетентност (т.нар. поемане на отговорност) — да се тълкува в смисъл, че задължението на държавата членка да упражни предоставеното ѝ с тази разпоредба право в полза на търсещия убежище може да възникне не поради съображения, свързани с личността на търсещия убежище или с други особености на конкретния случай, а от такива, които са следствие от положението в компетентната държава, застрашаващо основните права на търсещия убежище по Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“)?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Предоставя ли съществени основания за възникване на задължение за държава членка да поеме отговорност положението в компетентната държава членка с оглед защитата на основните човешки права по член 3, параграф 1, член 4, член 18, член 19, параграф 2 и член 47 от Хартата и в случаите, когато за неопределен период от време компетентната държава членка в значителна степен не е изпълнявала едно и/или няколко от изискванията, установени с Директива 2003/9/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 година за определяне на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище (ОВ L 31, стр. 18, Специално издание на български език, 2007 г., глава 19 том 6, стр. 48) и с Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки (ОВ L 326, стр. 13, Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том, стр. 242)?

3. При отрицателен отговор на втория въпрос:

Задължена ли е държава членка да упражни правото по член 3, параграф 2, първо изречение от Регламент Дъблин II предвид посочените по-горе гаранции по Хартата във всички случаи когато в компетентната държава съществуват сериозни проблеми, принципно поставящи под въпрос процесуалните гаранции или застрашаващи съществуването или телесната неприкосновеност на търсещия убежище?

4. При утвърдителен отговор на втория или третия въпрос:

Възниква ли от задължението за държава членка да упражни правото по член 3, параграф 2, първо изречение от Регламент

Дъблин II субективно изпълняемо право на търсещия убежище да иска от тази държава членка да поеме отговорност?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ L 50, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 56).

Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Bruxelles (Белгия) на 7 януари 2011 г. — Waypoint Aviation SA/État belge — SPF Finances

(Дело C-9/11)

(2011/С 95/06)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Waypoint Aviation SA

Отговорник: État belge — SPF Finances

Преюдициални въпроси

1. Член 49 ЕО допуска ли прилагането на национална разпоредба, каквато е член 29, алинея 2, буква d) от Закона от 11 април 1983 г., доколкото:

от една страна тази разпоредба допуска предоставянето на данъчен кредит — условен авансов данък — на ползвателите на доходи от кредити или от заеми, които са отпуснати на координационен център по смисъла на Кралския указ № 187 от 30 декември 1982 г. за създаването на координационни центрове, когато дружеството, използващо взетите в заем от или чрез координационния център средства за придобиването на материален актив, който то ползва в Белгия за осъществяването на своята професионална дейност, предостави правото на ползване върху актива на дружество, което е част от същата група дружества и е установено в Белгия, а от друга страна тази разпоредба не допуска предоставянето на данъчен кредит когато същото дружество отстъпва правото на ползване върху същия материален актив на дружество, което е част от същата група дружества, но е установено в друга държава членка, а не в Белгия?

2. Член 10 ЕО, във връзка с член 49 ЕО, допуска ли тълкуване на разпоредба, като тази на член 29, алинея 2, буква d) от Закона от 11 април 1983 г., която обвързва предоставянето на данъчен кредит — условен авансов данък — на ползвателите на доходи от кредити или от заеми, които са отпуснати на координационен център по смисъла на Кралския указ № 187 от 30 декември 1982 г. за създаването на координационни центрове, с условието никакво право на ползване върху финансирания чрез тези кредити или заеми материален актив да не бъде предоставяно на установен в друга държава членка член на групата, от страна на никое дружество от групата, а не само от дружеството, което

придобива материалния актив в резултат от това финансиране и което го използва в Белгия за осъществяване на своята професионална дейност?

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 11 януари 2011 г. — Air France/Heinz-Gerke Folkerts и Luz-Tereza Folkerts

(Дело C-11/11)

(2011/С 95/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Air France

Ответник: Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

Преюдициални въпроси

1. Пътниците разполагат ли с право на обезщетение по член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91⁽¹⁾, ако полетът излита със закъснение с по-малка от посочената в член 6, параграф 1 от Регламента продължителност, но крайният пункт на пристигане се достига три часа или повече след времето за пристигане по разписание?

При отрицателен отговор на първия въпрос:

2. В случай че полетът се състои от няколко отсечки, следва ли при отговора на въпроса дали е налице закъснение по смисъла на член 6, параграф 1 от Регламента да се взема предвид разстоянието на отделните отсечки, или трябва да се отчита разстоянието на целия полет до крайния пункт на пристигане?

⁽¹⁾ ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal da Relação de Guimarães (Португалия) на 11 януари 2011 г. — Maria das Dores Meira da Silva/Zurich — Companhia de Seguros SA

(Дело C-13/11)

(2011/С 95/08)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal da Relação de Guimarães

Страни в главното производство

Въззивник: Maria das Dores Meira da Silva

Въззиваем: Zurich — Companhia de Seguros SA

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли при пътно-транспортно произшествие, в което са участвали моторно превозно средство и пешеходец, пресичащ пътното платно, и от което са настъпили телесни и имуществени вреди за последния, да се счита, че изключването на обезщетението за такива вреди, когато поведението на пешеходеца е причинило вредоносното събитие, в съответствие с тълкуването на членове 505 и 570 от португалския Граждански кодекс, противоречи на общностното право и по-специално на член 3, параграф 1 от Първа директива (72/166/ЕИО)⁽¹⁾, на член 2, параграф 1 от Втора директива (84/5/ЕИО)⁽²⁾ и на член 1а от Трета директива (90/232/ЕИО)⁽³⁾, въведен с член 4 от Пета директива (2005/14/ЕО)⁽⁴⁾ (всички отнасящи се до застраховката „Гражданска отговорност“, свързана с движението на моторни превозни средства), като се има предвид практиката на Съда относно обстоятелствата, при които може да се изключи обезщетяване по силата на задължителната застраховка на моторното превозно средство?
2. При утвърдителен отговор, тоест ако това изключване на обезщетяването противоречи на общностното право, съответства ли на посочените директиви тълкуване на цитираните разпоредби от португалската гражданскоправна уредба, според което обезщетението трябва да се намали или ограничи съобразно със степента, в която са допринесли за настъпване на вредата виновното противоправно поведение на пешеходеца, от една страна, и свойствата на моторното превозно средство, от друга страна?

⁽¹⁾ Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година относно сближаване на законодателствата на държавите-членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка (ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 10)

⁽²⁾ Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС) (ОВ L 8, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 104)

⁽³⁾ Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства (ОВ L 129, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 240)

⁽⁴⁾ Директива 2005/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година за изменение на Директиви 72/166/ЕИО, 84/5/ЕИО, 88/357/ЕИО и 90/232/ЕИО на Съвета и Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на застраховка „Гражданска отговорност“ относно използването на моторни превозни средства (ОВ L 149, стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 7, стр. 212)

Преюдициално запитване, отправено от Commissione Tributaria Provinciale di Benevento (Италия) на 14 януари 2011 г. — Volturmo Trasporti Sas di Santoro Nino & c./Camera di Commercio di Benevento, Equitalia Polis SpA

(Дело С-21/11)

(2011/С 95/09)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Provinciale di Benevento

Страни в главното производство

Жалбоподател: Volturmo Trasporti Sas di Santoro Nino & c.

Отговорник: Camera di Commercio di Benevento, Equitalia Polis SpA

Преюдициални въпроси

Съвместима ли е италианската такса за търговските камари, по-конкретно член 18, трета алинея от Закон № 580 от 29 декември 1993 г. относно преустройството на търговско-промишлените, занаятчийските и земеделските камари със съответните допълнения и изменения, с Директива 69/335/ЕИО⁽¹⁾ на Съвета от 17 юли 1969 година, и по-специално с член 10, буква в) и с член 12, буква д)?

⁽¹⁾ ОВ L 249, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 9.

Жалба, подадена на 17 януари 2011 г. от Кралство Испания срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 12 ноември 2010 г. по дело T-113/08, Кралство Испания/Европейска комисия

(Дело С-24/11 P)

(2011/С 95/10)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: М. Muñoz Pérez)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се уважи жалбата и да се отмени Решение на Общия съд от 12 ноември 2010 г. по дело T-113/08 Кралство Испания срещу Европейска Комисия,

— да се отменят всички финансови корекции на помощите за производство на маслиново масло, предоставени с Решение 2008/68/ЕО⁽¹⁾ на Комисията от 20 декември 2007 г., или, при условията на евентуалност, да се отменят финансовите корекции в сектора на производството на маслиново масло, засягащи разходи, във връзка с които са извършени авансови плащания преди 24 ноември 2002 г., или, при условията на евентуалност, да се отменят финансовите корекции в сектора на производството на маслиново масло, засягащи разходи, във връзка с които са извършени авансови плащания преди 15 юли 2000 г.

Правни основания и основни доводи

1. Вътрешно противоречие в разсъжденията на Общия съд и нарушение на член 8 от Регламент № 1663/95⁽²⁾, тъй като Общият съд допуска Комисията да основе финансовата корекция на нарушения, които не се съдържат в писмо AGR 16844, с което са съобщени резултатите от разследване НО/2002/91/ES.
2. Нарушение на членове 36 и 53 от Статута на Съда, състоящо се в недостатъчно мотивиране на решението, тъй като Общият съд изобщо не споменава, нито се произнася по съществено твърдение на Кралство Испания, направено в съдебното заседание и отнасящо се до определянето като *dies ad quet* на срока от двадесет и четири месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в) от Регламент № 729/70⁽³⁾ и в член 7 от Регламент № 1258/1999⁽⁴⁾.
3. Несъобразяване със срока от двадесет и четири месеца, установен в член 5, параграф 2, буква в) от Регламент № 729/70 и в член 7 от Регламент № 1258/1999:

— на първо място с броемето на този срок от датата на писмо AGR 16844, макар в него да не се уточняват всички мотиви за финансовата корекция.

— на второ място с позоваването на решение на Съда⁽⁵⁾, което не е приложимо към сектор като този на производството на маслиново масло, тъй като в него се приема, че посоченият срок от двадесет и четири месеца се брои не от датата на плащане на остатъка, а от датата на авансовото плащане.

⁽¹⁾ Решение 2008/68/ЕО на Комисията от 20 декември 2007 година за изключване от финансиране от страна на Общността на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“ (ОВ L 18, стр. 12).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1663/95 на Комисията от 7 юли 1995 г. за определяне на реда и начина на приложение на Регламент (ЕО) № 729/70 на Съвета относно процедурата по клиринга на счетоводните сметки на ЕФГЗ, секция „Гарантиране“ (ОВ L 158, стр. 6).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 729/70 на Съвета от 21 април 1970 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 94, стр. 13).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1258/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 160, стр. 103).

⁽⁵⁾ Решение от 19 юни 2003 г. по дело Испания/Комисия (С-329/00, Recueil, стр. I-6103).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 15 февруари 2011 г. —
Yorma's/СХВП — Norma Lebensmittelfilialbetrieb
(YORMA'S)

(Дело T-213/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността, съдържаща словния елемент „yorma's“ — По-ранна словна марка на Общността „NORMA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 95/11)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Yorma's AG (Дегендорф, Германия) (представител: A. Weiß, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Schäffner)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG (Нюрнберг, Германия) (представител: A. von Welser, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 20 февруари 2009 г. (преписка R 1879/2007-1), постановено в производство по възражение със страни Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG и Yorma's AG.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Yorma's AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 180, 1.8.2009 г.

Жалба, подадена на 21 януари 2011 г. — Унгария/
Комисия

(Дело T-37/11)

(2011/С 95/12)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Република Унгария (представители: M. Z. Fehér, K.Szijjártó и G. Koós)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени съдържащото искане за плащане Решение № 3241011280 на Комисията в частта, с която по отношение на Република Унгария се квалифицират като неподлежащи на субсидиране в рамките на Инструмента за подпомагане изпълнението на Шенгенското споразумение определени разходи, свързани с мерки 1, 3, 4, 5 и 6 на цел III/A, с митническа цел III/B и, в рамките на цел I/C, с установяването на речен граничен контрол в Mohács и на товарна железопътна гара в Eperjeske.

— При условията на евентуалност, да се отмени съдържащото искане за плащане Решение № 3241011280 на Комисията в частта, с която по отношение на Република Унгария се квалифицират като неподлежащи на субсидиране или само частично подлежащи на субсидиране в рамките на Инструмента за подпомагане изпълнението на Шенгенското споразумение определени разходи, свързани с мерки 1, 3, 4, 5 и 6 на цел III/A и с митническа цел III/B.

— Да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят се позовава на следните правни основания в подкрепа на жалбата си:

1. Главно искане: нарушение на породените оправдани правни очаквания и на принципа на правна сигурност

— Жалбоподателят твърди, че предвид неточната правна уредба и значителният размер на помощта, изплатена в рамките на свързания с Шенген финансов инструмент, е било разумно да се доверява по време на цялото изпълнение на програмата на информацията, предоставена от Комисията в отговор на изричните искания за становище, и на многобройните становища, издадени във връзка с индикативната програма.

— Жалбоподателят счита, че одобряването на индикативната програма при даването на предварително разрешение, извършените от Комисията по време на изпълнението на програмата проверки и сътрудничеството с държавите членки предполагат, че последващият контрол, който Комисията може да упражни по отношение на възможността за подпомагане на проектите, не ѝ позволява да постави под съмнение по същество това дали подлежат на субсидиране проектите, които вече е разгледала по много поводи без да ги оспори. Жалбоподателят твърди, че с решенията за финансиране Комисията е предоставила „гаранции“, които са породили у него оправдани очаквания относно това, че изброените в индикативната програма мерки подлежат на субсидиране.

- Принципът на лоялно сътрудничество налага и на институциите на Съюза реципрочни задължения за сътрудничество с държавите членки.
 - Според жалбоподателя принципът на правна сигурност би бил сериозно нарушен, ако при така неточна и променяща се правна уредба от Комисията не може да се очаква поне предварителна сигурна информация относно това дали даден проект подлежи на субсидиране.
2. Искане, направено при условията на евентуалност: неправилно тълкуване на понятието за пълен контрол и липса на основание за определяне на финансовите корекции
- Жалбоподателят счита, че в обжалваното решение Комисията приема за неподлежащи на субсидиране или само частично подлежащи на субсидиране разходите, посочени в направеното при условията на евентуалност искане, с мотива, че не отговарят или отговарят само отчасти на целта за пълен контрол на границите. Според жалбоподателя Комисията достига до това заключение вследствие на неправилно тълкуване на понятието за пълен контрол.
 - Жалбоподателят добавя, че въпреки предоставената ѝ информация Комисията не е извършила необходимите проверки, за да определи точната сума, която трябва да се върне във връзка с всички мерки, и по отношение на някои от мерките неправилно е посочила предварително определени по размер суми. Според жалбоподателя Комисията е определила предварително по размер тези суми въз основа на предполагаемото съотношение между дейностите, извършени от компетентните органи в областта на граничния контрол, и останалите им дейности, вместо да се основе на член 22, параграф 3, буква б) от Решение С(2004) 248 на Комисията относно управлението и наблюдението на инструмента от Шенген и следователно на тежестта на констатираните нарушения или на това доколко значителни са недостатъците на системата за управление и наблюдение, които, заедно с финансовите си последици, са причинили установените нарушения.

Жалба, подадена на 25 януари 2011 г. — Air France — KLM/Комисия

(Дело T-62/11)

(2011/С 95/13)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Air France — KLM (Париж, Франция) (представители: A. Wachsmann и S. Thibault-Liger, avocats)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло на основание член 263 от ДФЕС Решение на Европейската комисия № С(2010) 7694 окончателен от 9 ноември 2010 г. относно процедура за прилагане на член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз, на член 53 от Споразумението за ЕИП и на член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт, Преписка COMP/39.258 — Превоз на товари по въздух в частта, която се отнася до Air France — KLM, както и мотивите, на които се основава неговия диспозитив;
- да отмени поне член 5 б) и г) от Решение № С(2010) 7694 окончателен от 9 ноември 2010 г., с което на Air France-KLM се налагат две глоби и мотивите, на които то се основава, или тези глоби да се намалят до подходящ размер на основание член 261 ДФЕС,
- във всички случаи Европейската комисия да бъде осъдена да заплати всички съдебни разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят се позовава на дванадесет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от погрешното вменяване на отговорност на жалбоподателя за практиките на Société Air France и на KLM в нарушение на задължението за мотивиране, на правилата, уреждащи вменяването на отговорност на дружествата майки за практики на техните дъщерни дружества и тези за правоприемството между предприятия в рамките на групите, както и на принципите за личната отговорност и за индивидуализиране на наказанията.
2. Второто правно основание е изведено от нарушение на правото на независим и безпристрастен съд в резултат от приемането на обжалваното решение от орган, съвместяващ правомощия за разследване и за налагане на наказание в нарушение на член 47, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.
3. Третото правно основание е изведено от нарушението на Известието на Комисията относно освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, прието през 2002 г. ⁽¹⁾ и на принципите на равно третиране и на оправданите правни очаквания в резултат от прилагането на това известие в полза на Lufthansa/Swiss, което не отговаряло на условията на Известието относно освобождаване от глоби или намаляване на техния размер.
4. Четвъртото правно основание е изведено от неизпълнение на задължението за мотивиране в резултат от противоречие между разпоредителната част и мотивите на обжалваното решение що се отнася до определянето на вмененото на жалбоподателя нарушение.
5. Петото правно основание е изведено от липсата на мотиви и от нарушение на принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация в резултат от прекратяването на преследването срещу единадесет авиокомпани.

6. Шестото правно основание е изведено от нарушението на принципите на забрана на прилагането на по-тежките наказания с обратна сила и на оправданите правни очаквания в резултат от прилагането на Насоките на Комисията относно метода за определяне на глобите от 2006 г. ⁽²⁾ за изчисляването на наложените на жалбоподателя глоби независимо от обстоятелството, че тези Насоки са приети след началото на разследването; това прилагане на Насоките от 2006 г. с обратно действие довело до значително повишаване на размера на глобите, което не е могло разумно да бъде предвидено към момента на настъпване на фактите.
7. Седмото правно основание е изведено от нарушението на правото на жалбоподателя да бъде изслушан и от принципа на равни процесуални възможности във връзка с изчисляването на наложените му глоби, тъй като не е проведено никакво обсъждане при условията на състезателно начало на основните елементи при изчисляването на глобите.
8. Осмото правно основание е изведено от грешки, допуснати при изчисляването на наложените на жалбоподателя глоби при положение че тези глоби били изчислени въз основа на погрешни стойности на продажбите (i) в които трябвало да се включат само посочените допълнителни такси, но не и тарифите (ii) които не можели да включват сумите, съответстващи на 50 % от печалбите от *изпращане на товари към* Европейското икономическо пространство на Société Air France и на KLM.
9. Деветото правно основание е изведено от погрешната преценка на тежестта на практиките на Société Air France и на KLM в резултат на явни грешки в преценката и нарушение на принципа на равно третиране от една страна, чрез отказа да се вземе предвид по-малката тежест на нарушенията във връзка с допълнителните такси, значителната обща част от пазара на страните, ниските маржове, постигнати от Société Air France и от KLM и влошаването на финансовото положение на последните поради икономическата криза в сектора на превоза на товари по въздуха и от друга страна, чрез включването в обхвата на нарушението на контакти, свързани с практики, съществени извън Европейското икономическо пространство.
10. Десетото правно основание е изведено от нарушението на принципа на пропорционалност на наказанията и от явна грешка в преценката в резултат от прилагането на допълнителен размер от 16 % в наложените на жалбоподателя глоби и на липсата на мотиви относно приетия на това основание размер от 16 %.
11. Единадесетото правно основание е изведено от погрешното изчисляване на приетата продължителност на вменяването на Société Air France нарушение, което е довело до необосновано увеличаване на наложената на жалбоподателя за това нарушение глоба.
12. Дванадесетото правно основание е изведено от явно недостатъчния характер на намалението от 15 % на наложените на жалбоподателя глоби на основание регулаторните

режими, уреждащи превоза на товари по въздуха между държавите членки и трети страни.

⁽¹⁾ Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 45, 2002 г., стр. 3).

⁽²⁾ Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).

Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Air France/Комисия

(Дело T-63/11)

(2011/С 95/14)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Société Air France (Roissy Charles de Gaulle, Франция) (представители: A. Wachsmann и S. Thibault-Liger, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени изцяло на основание член 263 ДФЕС Решение на Европейската комисия № С(2010) 7694 окончателен от 9 ноември 2010 г. относно процедура за прилагане на член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз, на член 53 от Споразумението за ЕИП и на член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт, Преписка СОМР/39.258 — Превоз на товари по въздуха в частта, която се отнася до Société Air France, както и мотивите, на които се основава неговия диспозитив,

— да отмени поне член 5 б) от Решение № С(2010) 7694 окончателен от 9 ноември 2010 г., с който на Société Air France се налага глоба и мотивите, на които той се основава, или размера на тази глоба да се намали до подходящ размер на основание член 261 ДФЕС,

— във всички случаи Комисията да бъде осъдена да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят се позовава на десет правни основания, които като цяло са еднакви или подобни на изложените в рамките на дело T-62/11, Air France — KLM/Комисия.

Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Martinair Holland/Европейска комисия

(Дело T-67/11)

(2011/С 95/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Нидерландия) (представител: R. Wesseling, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

- да се отменят изцяло или частично членове 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 7 от решението, или
- да се намалят, наложените с член 5 от решението глоби и
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалба на основание членове 263 и 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003, с която се иска преразглеждане и отмяна на Решение на Комисията С(2010) 7694 окончателен от 9 ноември 2010 г. относно процедура по член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (Преписка COMP/39.258 — Превоз на стоки по въздух), чийто адресат е Martinair Holland N.V. и при условията на евентуалност — намаляване на наложената глоба.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят се позовава на две правни основания:

1. Първо правно основание, в което се твърди, че:

- Комисията не е изпълнила задължението си за мотивиране по член 296 ДФЕС и член 41 от Хартата (право на добра администрация), доколкото от решението не е възможно да се прецени естеството и обхвата на нарушението(а); от една страна, в разпоредителната част на решението ясно се определят четири (вероятно единствени и продължавани) нарушения, свързани с отделни групи адресати, периоди и географски маршрути. От друга страна, мотивите не се основават нито се позовават на нито едно от тези четири конкретни нарушения;
- доколкото Общият съд не е в състояние да провери мотивите на решението в тяхната цялост поради липсата на (достатъчно ясни) съображения, Комисията е нарушила основни процесуални права на жалбоподателя, поспециално жалбоподателят твърди, че решението нарушава правото на добра администрация; правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес и презумпцията за невиновност и правото на защита по членове 41, 47 и 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

2. Второ правно основание, в което се твърди, че Комисията е допуснала явни грешки в преценката при изчисляването на глобата в нарушение на Регламент № 1/2003 ⁽¹⁾, Насоките относно метода за определяне на глобите и е нарушила принципите на пропорционалност, на равно третиране и задължението за мотивиране в противоречие с членове 41 и 49 от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 296 ДФЕС и други основни принципи на правото на Европейския съюз. В това отношение жалбоподателят твърди, че:

- първо, Комисията е допуснала явни грешки в преценката в нарушение на Насоките относно метода за определяне

на глобите и на принципите на пропорционалност и на равно третиране като при изчисляването на стойността на продажбите е включила оборот, свързан с тарифите и входящите полети;

- второ, Комисията е допуснала явни грешки в преценката на тежестта на нарушението в нарушение на Регламент № 1/2003, на Насоките относно метода за определяне на глобите и на принципа на пропорционалност;
- трето, Комисията нарушила Регламент № 1/2003, Насоките относно метода за определяне на глобите и принципа на пропорционалност като е взела предвид като смекчаващо обстоятелство регулаторните режими, за да намали глобата само с 15 %;
- четвърто, Комисията нарушила задължението си за мотивиране във връзка с изчисляването на глобата в противоречие с член 296 ДФЕС и член 41 от Хартата.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 1 февруари 2011 г. — Omnis Group/Комисия
(Дело T-74/11)
 (2011/С 95/16)

Език на производството: румънски

Страни

Жалбоподател: Omnis Group Srl (Букурещ, Румъния) (представител: D.-A.-F. Tarara, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да уважи настоящата жалба за отмяна на решението, прието от ответника на 1 декември 2010 година по дело COMP/39.784 — Omnis/Microsoft);
- да върне преписката на ответника за нейното решаване;
- при условията на евентуалност, делото да бъде решено от Общия съд и да бъде уважена жалбата, подадена по административен ред от жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска, в съответствие с член 263 ДФЕС, отмяна на решението на ответника от 1 декември 2010 г. по преписка COMP/39.784 — Omnis/Microsoft, с което се отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателя по административен ред, във връзка с твърдяно антиконкурентно поведение на Microsoft.

В подкрепа на своите искания жалбоподателят изтъква следните правни основания.

1. Първото правно основание се състои в обстоятелството, че отказът на ответника да разследва злоупотребите на дружеството Microsoft на пазара EAS/ERP (Enterprise Application Software/Enterprise Resource Planning) е неоснователен и необоснован.
2. Второто правно основание се състои в обстоятелството, че ответникът е дал неправилна преценка на значението на преписката, като е стигнал до неоснователния извод, че поставеният за разглеждане въпрос от жалбоподателя не представлява интерес за ЕС.
3. Третото правно основание се състои в обстоятелството, че решението на ответника да не дава ход на административната жалба на жалбоподателя, е неоснователно и неправомерно, като нарушава правата на последния.
4. Четвъртият мотив се основава на обстоятелството, че решението на ответника е взето без оглед на документи, които могат да докажат твърденията на Microsoft, като в резултат на това решение разглежданото в подадената административна жалба антиконкурентно поведение продължава, като по този начин развитието на жалбоподателя е блокирано

Жалба, подадена на 31 януари 2011 г. — Truvo Belgium/CXВП — AOL (TRUVO)

(Дело T-77/11)

(2011/С 95/17)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Truvo Belgium (Антверпен, Белгия) (представител: O.F.A.W. van Naperen, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: AOL LLC (Dulles, Съединени щати)

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 7 ноември 2010 г. по преписка R 923/2009-2; и

— да се осъди CXВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „TRUVO“ за стоки и услуги от класове 9, 16, 35, 38, 41 и 42 — Заявка за марка на Общността № 5560099

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Марка на Общността, регистрирана под № 4756169 относно фигуративната марка „TRUVEO“ за услуги от клас 42

Решение на отдела по споровете: Уважава възражението за всички оспорвани услуги от класове 38 и 42, и отхвърля заявката за марка на Общността за всички оспорвани услуги

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Жалбоподателят счита, че обжалваното решение нарушава член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, както и че то не е надлежно мотивирано или че не отговаря на законовите изисквания на европейския правен ред, тъй като според него апелативният състав е допуснал грешка (i) при сравнението на услугите, (ii) при сравнението на знаците, (iii) при преценката си на съответните потребители, и (iv) при преценката си на вероятността от объркване.

Жалба, подадена на 14 февруари 2011 г. — Bamba/Съвет

(Дело T-86/11)

(2011/С 95/18)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Nadiany Bamba (Abidjan, Кот д'Ивоар) (представител: адв. P. Naïk, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да обяви за допустима жалбата на г-жа Nadiany BAMBA;

— да отмени Регламент (ЕС) № 25/2011 на Съвета от 14 януари 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 560/2005 за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени към определени лица и стопански субекти, с оглед ситуацията в Кот д'Ивоар, в частта, която се отнася до жалбоподателя;

— да отмени Решение 2011/18/ОВППС на Съвета от 14 януари 2011 година за изменение на Решение 2010/656/ОВППС на Съвета за подновяване на ограничителните мерки срещу Кот д'Ивоар, в частта, която се отнася до жалбоподателя;

— да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски съгласно членове 87 и 91 от Процедурния правилник на Общия съд.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушаване на правото на ефективни правни средства за защита и на правото на справедлив съдебен процес, предвидени в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и в членове 6 и 13 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ), доколкото обжалваните актове:
 - не предвиждали никаква процедура, позволяваща да се гарантира жалбоподателя действителното упражняване на правото му на ефективни правни средства за защита, по-специално на правото да бъде изслушан и на правото

да се ползва от процедура, която му позволява да поиска изключването му от списъка на лицата, за които се отнасят ограничителните мерки;

- не предвиждали в никой момент представянето на подробни мотиви относно вписването в списъка на лицата, които са предмет на ограничителните мерки;
 - не предвиждали в никой момент уведомяването на заинтересованото лице за средствата и сроковете за правна защита срещу решението за вписване в списъка.
2. Второто правно основание е изведено от нарушаване на основното право на защита на собствеността, предвидено в член 1 от Допълнителен протокол № 1 към Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 15 февруари 2011 г. — АН/Комисия

(Дело F-76/09) ⁽¹⁾

(Публична служба — Социално осигуряване — Членове 72 и 76а от Правилника — Общи разпоредби за прилагане — Необходимост от грижи — Преживял съпруг на пенсионирано длъжностно лице — Отхвърляне на искането за пълно поемане на разноските за лицето, което полага абсолютно необходимите грижи за болното лице, и за предоставяне на финансова помощ — Просрочена жалба — Недопустимост)

(2011/С 95/19)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: АН (Wavge, Белгия) (представител: J. Temple Lang, solicitor)

Ответник: Европейска комисия (представители: D. Martin и J. Vaquero Cruz)

Предмет

Искане за отмяна на решението от 22 юни 2009 г., с което се отхвърля искането на жалбоподателя да се ползва от пълно възстановяване на разноските, направени за лечението на неговото заболяване.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като недопустима.
2. АН понася всички направени съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 297, 5.12.2009 г., стр. 36.

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 15 февруари 2011 г. — Маркусцио/Комисия

(Дело F-81/09) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Обезщетение за инвалидност — Грешка в изчислението — Изплащане на дължилите вземания — Дължими тораторни лихви — Приложил лихвен процент — Годишна капитализация — Илуциствени и неилуциствени вреди)

(2011/С 95/20)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и C. Berardis-Kayser, подпомагани от A. Dal Ferro, avocat)

Предмет

Искане за отмяна на решението, с което Комисията отхвърля частично искането на жалбоподателя за изплащане на лихвите за забава върху предоставеното му обезщетение за инвалидност

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Европейската комисия понася освен направените от нея съдебни разноски и една четвърт от съдебните разноски на г-н Маркусцио.
3. Г-н Маркусцио понася три четвърти от направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 312, 19.12.2009 г., стр. 44.

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 8 февруари 2011 г. — Skareby/Комисия

(Дело F-95/09) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Психически тормоз от страна на прекия началник — Членове 12а и 24 от Правилника — Молба за съдействие — Разумен срок — Начало — Продължителност)

(2011/С 95/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Carina Skareby (Льовен, Белгия) (представители: S. Rodrigues и C. Bernard-Glanz, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и J. Vaquero Cruz)

Предмет

Искане за отмяна на решението на ответника да не започне разследване във връзка с твърденията на жалбоподателката, че е била подложена на психически тормоз.

Диспозитив

1. Отменя решението на Европейската комисия от 4 март 2009 г., с което същата отказва да започне административно разследване във връзка с твърденията на г-жа Skareby, че е била подложена на психически тормоз от един от бившите ѝ преки началници.
2. Европейската комисия понася всички съдебни разноски.

(¹) ОВ С 24 от 30.1.2010 г., стр. 81.

Жалба, подадена на 7 февруари 2011 г. — Nieminen/Съвет

(Дело F-8/11)

(2011/С 95/22)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Risto Nieminen (Kraainen, Белгия) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и É. Marchal, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Предмет на производството

Отмяна на решението на органа по назначаването да не повиши жалбоподателя в степен AD 12 в рамките на процедурата за повишаване за 2010 г.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на органа по назначаването от 26 октомври 2010 г., с което се отхвърля подадената по административен ред жалба срещу отказа жалбоподателят да бъде повишен в степен AD 12 в рамките на процедурата за повишаване за 2010 г.,
- доколкото е необходимо, да се отмени решението на органа по назначаването да не повиши жалбоподателя в степен AD 12 в рамките на процедурата за повишаване за 2010 г.,

- Съветът на Европейския съюз да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 7 февруари 2011 г. — Божинова и Ghiba/Комисия

(Дело F-10/11)

(2011/С 95/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Силвия Божинова (Брюксел, Белгия) и Dorina Maria Ghiba (Брюксел, Белгия) (представител: С. Maurato, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решенията на конкурсните комисии за конкурсите COM/INT/EU2/10/AD5 и COM/INT/EU2/AST3 да отхвърлят кандидатурите на жалбоподателките поради това, че не отговарят на условията за допускане съгласно обявленията за конкурсите.

Искания на жалбоподателите

- да се отмени решението от 11 май 2010 г. на конкурсната комисия, с което се отхвърля кандидатурата на г-жа Силвия Божинова за вътрешния конкурс COM/INT/EU2/10/AD5, както и потвърдителното решение на органа по назначаването от 26 октомври 2010 г., с което се отхвърля подадената на 6 август 2010 г. административна жалба,
- да се отмени решението от 10 май 2010 г. на конкурсната комисия, с което се отхвърля кандидатурата на г-жа Dorina Maria Ghiba за вътрешния конкурс COM/INT/EU2/AST3, както и решението на органа по назначаването от 26 октомври 2010 г., с което се отхвърля подадената на 4 август 2010 г. административна жалба,
- Европейската комисия да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2011/C 95/19	Дело F-76/09: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 15 февруари 2011 г. — АН/Комисия (Публична служба — Социално осигуряване — Членове 72 и 76а от Правилника — Общи разпоредби за прилагане — Необходимост от грижи — Преживял съпруг на пенсионирано длъжностно лице — Отхвърляне на искането за пълно поемане на разностите за лицето, което полага абсолютно необходимите грижи за болното лице, и за предоставяне на финансова помощ — Просрочена жалба — Недопустимост) 13
2011/C 95/20	Дело F-81/09: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 15 февруари 2011 г. — Magriscio/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Обезщетение за инвалидност — Грешка в изчислението — Изплащане на дължимите вземания — Дължими мораторни лихви — Приложим лихвен процент — Годишна капитализация — Имуществени и неимуществени вреди) 13
2011/C 95/21	Дело F-95/09: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 8 февруари 2011 г. — Skareby/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Психически тормоз от страна на прекия началник — Членове 12а и 24 от Правилника — Молба за съдействие — Разумен срок — Начало — Продължителност) 13
2011/C 95/22	Дело F-8/11: Жалба, подадена на 7 февруари 2011 г. — Nieminen/Съвет 14
2011/C 95/23	Дело F-10/11: Жалба, подадена на 7 февруари 2011 г. — Божинова и Ghiba/Комисия 14

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

